स्वर्गादावेवतुल्योऽर्थः प्रयोजनमितिद्रष्टुंशीलंयेषांतेतथा ॥२८॥ तत्रतदुक्तमेवहेतुमाहद्वाभ्याम् देहिनांसुखदुःखमित्यादिद्वंद्वानि ईश्वरस्यलीलयामाययाभवंति ॥ २९ ॥ तेषुचगुणदोषविकल्पइत्येवेत्यन्वयः इष्टानिष्टभेदइव यःस्फुरतिसआत्मन्यर्थभेदः पुंसःस्वमेयथाअविवेककृतोभवति स्रजिवत्सर्पमालादिभिर्यथातथैवकृतइत्यर्थः स्रग्वदितिवक्तव्येस्रजिवदित्यार्षम् पाठांतरेतुसुगमम् ॥ ३० ॥ अतोभागवतानांनिस्पृहत्वमुचितमेवेत्याह वासुदेवइति ज्ञानवैराग्ययोर्वीर्यंबलंयेषांतेषां व्यपाश्रयः विशिष्टबुद्ध्याआश्रयणीयोऽर्थोनास्ति ॥ ३१ ॥ अस्यचहरिदासत्वे

नारायणपराःसर्वेनकुतश्चनबिभ्यति॥ स्वर्गापवर्गनरकेष्वपितुल्यार्थदर्शिनः ॥ २८ ॥ देहिनांदेहसंयोगाद्द्वंद्वानीश्वरलीलया॥ सुखंदुःखंस्मृतिर्जन्मशापोऽनुग्रहएवच॥ २९॥ अविवेककृतःपुंसोह्यर्थभेदइवात्मनि॥ गुणदोषविकल्पश्चभिदेवस्रजिवत्कृतः॥ ३० ॥ वासुदेवेभगवतिभक्तिमुद्वहतांनृणाम्॥ ज्ञानवैराग्यवीर्याणांनेहकश्चिद्व्यपाश्रयः॥ ३१ ॥ नाहंविरंच्योनकुमारनारदौनब्रह्मपुत्रामुनयःसुरेशाः॥विदामयस्येहितमंशकांशकानतत्स्वरूपंपृथगीशमानिनः॥३२॥ नह्यस्यास्तिप्रियःकश्चिन्नाप्रियःस्वःपरोऽपिवा॥ आत्मत्वात्सर्वभूतानांसर्वभूतप्रियोहरिः॥ ३३ ॥तस्यचायंमहाभागश्चित्रकेतुःप्रियोऽनुगः ॥ सर्वत्रसमदृक्शांतोह्यहंचैवाच्युतप्रियः॥ ३४ ॥ तस्मान्नविस्मयःकार्यःपुरुषेषुमहात्मसु॥ महापुरुषभक्तेषुशांतेषुसमदर्शिषु॥ ३५ ॥ श्रीशुकउवाच इतिश्रुत्वाभगवतःशिवस्योमाऽभिभाषितम् ॥ बभूवशांतधीराजन्देवीविगतविस्मया ॥ ३६ ॥ इतिभागवतोदेव्याःप्रतिशापुमलंतमः॥ मूर्ध्नासंजगृहेशापमेतावत्साधुलक्षणम्॥ ३७॥ जज्ञेत्वष्टुर्दक्षिणाग्नौदानवींयोनिमाश्रितः॥ वृत्रइत्यभिविख्यातोज्ञानविज्ञानसंयुतः॥ ३८॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंयन्मांत्वंपरिपृच्छसि॥ वृत्रस्यासुरजातेश्चकारणंभगवन्मतेः ॥३९॥

नतत्स्वभावत्वान्नैतच्चित्रमितिवक्तुंहरेर्माहात्म्यमाह नाहमितिद्वाभ्यां ईहितमभिप्रायंलीलांवा यदावयंनविद्मस्तदातस्यस्वरूपमंशकांशकाअपिसंतः पृथगीशमानिनोनविदुरेव॥३२॥अतएवहरिरपिसर्वेषांभूतानांप्रियः ॥ ३३ ॥ अहंचैवाच्युतस्यप्रियः तस्मान्ममास्मिन्क्रोधोनाभूदितिभावः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ प्रतिशापंदातुमलंतमः समर्थतमोऽपि ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ असुरजातेः असुरभावेनोत्पत्तेः भगवतिमतेश्च ॥ ३९ ॥